

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Herbert Szurgacz

SSN Andrzej Wasilewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. Franczuka
przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w B.
o wysokość świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2005 r.,
kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w B.
z dnia 2 czerwca 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

umarza postępowanie kasacyjne.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny w B. wyrokiem z dnia 2 czerwca 2004 r. (III AUa .../04) oddalił apelację Wojskowego Biura Emerytalnego w B. (nadal jako: organ rentowy) od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 lutego 2004 r. (V U .../03) zmieniającego decyzję organu rentowego z dnia 10 października, na mocy której przyznana została J. F. emerytura wojskowa poczynając od dnia 1 października 2003 r. i równocześnie została zawieszona jej wypłata do dnia 30 września 2004 r. z powodu wypłaty rocznego uposażenia i odszkodowania na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108) oraz art. 14 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu sił zbrojnych RP w

latach 2001 – 2006 (Dz. U. Nr 76, poz. 804), w ten sposób, że zawiesił wypłatę przyznanej wnioskodawcy emerytury do dnia 29 lutego 2004 r.

W kasacji organu rentowego od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 2 czerwca 2004 r. podniesiony został zarzut naruszenia art. 14 ust. 1 – ust. 6 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu sił zbrojnych RP w latach 2001 – 2006 (Dz. U. Nr 76, poz. 804) poprzez niezgodną z intencją ustawodawcy wykładnię tego przepisu, skutkującą określeniem daty podjęcia wypłaty świadczenia emerytalnego od dnia 1 października 2004 r., a nie od dnia 1 marca 2004 r. Organ rentowy wskazał równocześnie, że okolicznością uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania jest „występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na rozstrzygnięciu, czy podjęcie wypłaty świadczenia emerytalnego przez organ rentowy nastąpić ma po upływie okresu, za który przysługuje żołnierzowi 12-sto miesięczne uposażenie wypłacone na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z 17.12.1974 r. o uposażeniu żołnierzy, tekst jednolity z 2002 r. Dz. U. Nr 76, poz. 693 ze zm., czy też po upływie okresu, za który wypłacono żołnierzowi jednorazowe odszkodowanie stosownie do dyspozycji art. 14 ust. 1 – ust. 6 ustawy z dnia 25.05.2001 r. o przebudowie i modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006 (Dz. U. z 2001 r. Nr 76, poz. 804 ze zm.)”, a także „interes publiczny reprezentowany przez organ rentowy, przy czym interes ten polega na konieczności zachowania jednolitego orzecznictwa w zakresie stosowania przepisów oraz wykładni prawa, biorąc pod uwagę zasadę spójności, jednolitości prawa.” Następnie, pismem z dnia 25 października 2004 r. organ rentowy cofnął kasację w związku z podjęciem przez Sąd Najwyższy uchwały z dnia 5 października 2004 r. (III UZP 2/04), w której rozstrzygnięte zostało zagadnienie prawne istotne także dla oceny trafności wyroku zaskarżonego kasacją w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia przez organ rentowy wniesionej przezeń uprzednio kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 2 czerwca 2004 r., Sąd Najwyższy na podstawie art. 355 § 1 w związku z art. 393¹⁹ oraz art. 391 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Teza:

W razie cofnięcia przez organ rentowy wniesionej uprzednio kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne (art. 355 § 1 w związku z art. 393¹⁹ oraz art. 391 § 1 k.p.c.).